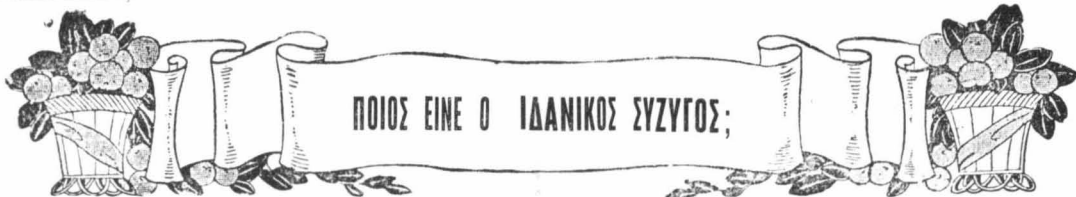

Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ;

Η ΝΕΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΩΝ ΜΑΣ. ΠΡΟ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑ ΑΙΣΘΗΜΑΤΩΝ. Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΔΑ ΧΡΥΣΑΝΘΕΜΟΝ. ΝΑ ΕΙΝΕ ΑΝΑΡΑΣ ΔΥΝΑΤΟΣ, ΓΕΡΟΣ, ΕΠΙΒΛΗΤΙΚΟΣ, ΚΙ' ΑΣ ΤΗΝ.....ΣΥΛΙΖΕΙ, ΕΝ ΑΝΑΓΚΗ !... ΥΠΕΡΑΝΩ ΟΛΩΝ Ο ΓΑΜΟΣ ΕΞ ΕΡΩΤΟΣ. ΚΑΤΩ ΤΑ ΠΛΟΥΤΗ !... ΚΑΛΗ ΚΑΡΔΙΑ ΚΑΙ ΚΑΛΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡ. ΟΙ «ΗΡΩΪΚΟΙ» ΣΥΖΥΓΟΙ. ΟΙ ΣΥΖΥΓΟΙ Α ΛΑ ΛΑΓΚΑΡΝΤΕΡ, ΚΑΠ. ΚΑΠ.

Β'.

Έξαιολογούν να φθάνουν βροχηδόν στά Γραφεία μας ή άπαντήσεις τών φιλάτων αναγνωστριών μας, επί του τόσον ενδιαφέροντος έρωτήματος του «Μπουκέτου» :

«ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ ;»

Συνεχίζουμε σήμερα την δημοσίευση των ληφθεισών απαντήσεων, ηρώοντες την χρονολογικήν σειράν της άριεθείας των. 'Η δεσποινίς Γεωργία Σάμπλα (Ριζόπολις — Άνω Πατήσων), μάς γράφει :

Άγαπημένο μου «Μπουκέτο»,

Έδιάβασα στις σελίδες σου την έρώτησι πού κάνεις στός νεαράς σου αναγνώστριάς. Και έπειδή είμαι κι' εγώ μία από τίς πιο φανατικές, σου γράφω και τη δική μου γνώμη. Λοιπόν, για μένα ο ιδανικός σύζυγος είναι ο νέος πού θα με άγαπήση με ειλικρίνεια. Γιατί όταν υπάρχει ειλικρίνεια στά αίσθησιν άστα δύο συζύγων, είναι και εύτυχισημένος ο γάμος τους. Μ'έ έκτίμησι.

Γεωργία Σάμπλα

Η δεσποινίς Χρυσάνθεμον (Νέον Φάληρον), παρά τού άβρόν φροδιώνιόν της, μάς γράφει :

Πολυάγαπητό μου «Μπουκετάκι»,

Τερπνή και διδακτική, σοφή και παρήγορη σύντροφε, πρίγκηπα τών Έλληνικών περιοδικών, σπεύδω...άπό ρυθίρος ελαύνουσα, όπως γράφουν και οι κ. κ. δημοσιογράφοι, να σου άπαντήσω στό τόσο σπουδαίο έρώτημά σου, περί του ιδανικού συζύγου. Λοιπόν, «Μπουκετάκι» μου, κατά την ταπεινή μου γνώμη, ιδανικός σύζυγος είναι ο...άνδρας ! Ναι, ο άνδρας, ο δυνατός, ο επιβλητικός, ο ισχυρός. Ένας άνδρας με πυγμή κι' όχι γυναικωτός — με τό συμπάθει — όχι ντιγκιντάγκ, όχι κομπεικομφος, όχι μυρωμένος, όχι σαχλάκιος, όχι βλακέντιος...

Αυτό τον άνδρα θεωρώ εγώ ιδανικό, λατρευτό, όνειρευτό, κι' άς με κάνει ακόμα και να πονά και να υποφέρω, άχ, ναι, ναι, κι' άς με ερλιζέι κάπου - κάπου, άν τού άξιζώ και μου πρέπει ! Μακρύνά πρό πάντων από τούς άνδρες, πού δέν είναι στό ύψος του φύλου τους. Δυνατός άνδρας, μεγάλη καρδιά, γερό μυαλό, όνειρ κορμί, να τί ποθώ κι' όνειρευόμαιο.

Μέ ειλικρίνεια και άγάπη.

Δίς Χρυσάνθεμον

Τοσκουράτη και καταπληκτική, και υπερβολική συνάμα, ή άπάντησις της δεσποινίδος Χρυσάνθεμον. Γι' αυτό και την εικονογράφω δέντως ό σαιτιστογράφος μας.

Η δεσποινίς Ε. Τριανταφύλλου (Ηφαίστιον 32-Άθήνα), μάς γράφει :

Άγαπητό μου «Μπουκέτο»,

Είμαι τακτική σου αναγνώστριά και παρακολουθώ επί δολόκληρα έτη τας ώράσις σου σελίδας, από τας όποιος κατενθουσιάζομαι, διαδάζοντάς τες. Σου διαβιθάζω τά εγκάρδια συγκαρητήριά μου, για την μεγάλην σου έρευνα, με την όποιαν θέλεις να μάθης ποιά σκέμη έχουμε, ως πρός τό άτομον πού θα κάνωμεν σύντροφον της ζωής μας. Έγώ με ειλικρίνεια σού λέω την γνώμη πού έχω σχετικώς και πώς τό θέλω τό άτομον, πού θα κάμω σύντροφον μου.

Τόν θέλω ώραϊόν, μελαχροϊνόν, μετριον άνασήματος, εργατικόν υπέρ τό δέον, να μη είναι υπερήφανος, αλλά καταδεκτικός, να είναι πτωχός, γιατί αυτά τά άτομα λατρεύουν πραγματικά, να είναι φιλαλήθη, ειλικρινής, εύγενέστατος την συμπεριφοράν και τρυφερός. Ό εύτυχέστερος γάμος είναι ο έξ έρωτος, εάν ό έρωσ είναι πραγματικός, διότι οι άγαπώ-

μενοι σύζυγοι φεύγουν από την μάταιη ζωή με τίς ίδιες σκέψεις, ταλαιπωρίες και βάσανα και με ενωμένες τίς καρδιές και τά σώματα, σ' έναν τάφο.

Ε. Τριανταφύλλου

Η δεσποινίς Ν. Χ. (Άθήνα), μάς άπαντά :

Άγαπητό μου «Μπουκέτο»,

Ός αναγνώστριά σου, λαμβάνω τό θάρρος να σου άπαντήσω στην έρώτησί σου περί του ιδεώδους συζύγου, όπως αντιλαμβάνομαι τόν γάμο στά είκόσι μου χρόνια.

Πρωτίτως σου καθιστώ γνωστόν ότι είμαι μία φωχή κόρη και έπομένως δέν έχω μεγάλες απαιτήσεις. Έργάζομαι δια να ζήσω, ως δακτυλόγραφος, σ' ένα δημόσιο γραφείο.

Σύμφωνα λοιπόν με τη δικιά μου αντίληψη, άγαπητό μου «Μπουκέτο», ο ιδεώδης σύζυγος — άν εύρεθι ή ήρωσ — (και τόν νομάζω ήρωα, διότι μία κόρη χωρίς προικα ήρωϊσμό θα θεωρήση την πράξι του, αφού θα κάνει αυτή τη χειρονομία, να ζητήση τό χέρι της) — είναι εκείνος πού έχει καλό χαρακτήρα. Γιατί μάταια θεωρώ τά πλούτη και την πολυτέλεια. Τα δύο αυτά προσόντα τ' αντίκαθιστώ μόνον με τόν χαρακτήρα. Όλα με την θέλησι δημοιογούνται. Μόνον ό χαρακτήρας γεννιέται και δέν γίνεται.

Κι' εύτυχισμένον θεωρώ τόν γάμον εκείνον, στον όποιον δέν έμφιλογωρεί τό συμφέρον. Οι σύζυγοι να ζούνε μία γαλήνια οικογενειακή ζωή, να φέρουν στον κόσμο ένα παιδάκι, τό όποιον να μορφώσουν, ν' αναθρέψουν, με τη δικιά τους μέθοδο, όπως αυτόι νομίζουν καλύτερα.

Αυτά είχα να σου γράψω, άγαπητό μου «Μπουκέτο», χωρίς να γελάσης μαζί μου, πού σου γράφω τόσο άφεαλως, αλλά μ' όλη την ειλικρίνεια μου.

Μέ βαθεία έκτίμησι.

Η φίλη σου Ν. Χ.

Η δεσποινίς Κ. Κ., ή όπως αταπλοκαίεται, ή «Ψυχή ή άδικοιχιμένη στή Γη», μάς γράφει :

Άγαπητό μου «Μπουκέτο»,

Έπειδή έχω τη γνώμη πώς τόν τέλειον, τόν ιδανικό άνδρα, μόνον στον άλλο κόσμο μπορεί να συναντήσω... και πάλι !... σάς άνοιγω την καρδιά μου και σάς λέγω : Μόνον ή ψυχή ενός δευτέρου Ιππότου Λαγκαρντέρ μπορεί να με συγκινήση και να με κάμη εύτυχιόμενη — με όλη την κυριολεξία — σύζυγο. Αυτός είναι ο ιδεώδης σύζυγος κι' ο πιο εύτυχισημένος γάμος. Θές να μάθης, άγαπητό μου «Μπουκέτο», γιατί ; Γιατί αυτός θα είναι ό γάμος μου με τόν άγαπημένο μου. Κ. Κ.

Η δεσποινίς Φωφώ Βαγδάτη (Κωνσταντινούπολις) μάς άπαντά τό κάπως άταισιόδοξα :

Άγαπητό μου «Μπουκέτο»,

Γιά την πρωτότυπη και ένδιαφερόουσα κοινωνική έρευνά σου, σε άπαντώ λιγάκι ριζοσπαστικά : 'Ιδανικός σύζυγος είναι εκείνος τόν όποιον δέν θα...νυμφευθώ. Και ό εύτυχέστερος γάμος, είναι ό γάμος τόν όποιον προτείνει δ...Πλάτων. Διότι ή μόδα του γάμου τείνει να έκλείψη ! Τεκμήριον τούτο ή πληθώρα τών διαζυγιών...

Μέ φιλία

Φωφώ Βαγδάτη

Η φίλη δεσποινίς Βαγδάτη δέν έχει καθόλον δίκιο. 'Υπάρχουν και σίχημα ιδανικοί. Τί έννοεί όμως ή φίλη μας, αναφερόουσα τόν Πλάτωνα ; Για ποιά γάμο μιλάει ; Τόν...πλατωνικό, πού δέν είναι γάμος ; 'Η την κοινωνικημοσύνη τών γυναικών, πού προτείνει ό μεγάλος σοφός της αρχαιότητας στην «Πολιτεία» του ; Θεός φιλάει, όχι βέβαια τό δεύτερο !... Έτσι δέν είναι, δεσποινίς Βαγδάτη ; ...

Η δεσποινίς Η αλλάξ (Άθήνα (Αούλα Δημητριάδου-Άθήνα).

—Άχ, ναί... ναί... κι' άς με ερλιζέι κάπου - κάπου !...

μάς δίνει με την απάντησή της την τέλεια εικόνα της σφαιρικής ευτυχίας, όπως την βλέπει, την φαντάζεται και την ποθεί ή ίδια. Ίσως ή ώρα είναι πράγματι επιστολή της :

«...Μεσημέρι ντυμένη με μία απλή ρόμπα σίκ, ελαφρά μακιγιαρισμένη, έπιτηρεί το τραπέζι. Όλα είναι εν τάξει. Το φαί καλό, παντού καθαρά, σ' ένα ανθογαυάλι λίγα βροσερά λουλούδια, που δίνουν μία ώμορφη όψη.

Σε λίγο ή πόρτα κτυπά. Είναι εκείνος. Της δίνει ένα σφιχτό αγκάλιασμα και το καθημερινό φιλή, που μαρτυρεί τη χαρά, σαν ό ένας βρίσκει τον άλλον...

Ή μικρή ύπρηρέτρια μπαίνει και βγαίνει στην τραπεζαρία.

Καθισμένοι στο τραπέζι τώρα, καταζώνονται γλυκά. Την βρίσκει την πιο ώμορφη γυναίκα του κόσμου, την πιο καλή, τον πιο τέλειο τύπο του φύλου της, καθώς εκείνη με στοργή μητέρας του απευθύνει χίλιες-δυο ερωτήσεις, χωρίς να τον κουράσει, για να μάθει πώς πάνε ή δουλειές του, πώς πέρασε, για να ξέρη και την πιο μικρή λεπτομέρεια της ζωής του, έξω από το μικρό της διαμέριμα, το στολισμένο με γούστο, που φανερώνει το μέτριο χρήμα και το όποιο όνομαζούν παρδάεισο...

Τέλεια εικόνα ευτυχίας. Λές κι ή Μοίρα δεν άρπαξε τυχαία απ' το σωρό των ανθρώπων, για να φτιάξει αυτό το ζευγάρι. Ψηλός, καλοφτιαγμένος εκείνος, μέ τα μαύρα του μαλλιά και τα ζωηρά του μάτια, σου κάνει την απόλυτη του ανδρός που είναι κύριος της ζωής. Είναι ό τύπος που του άρεσει το μέτριο χρήμα, που παρέχει μία ζωή εύχαριστη, μία καλή δουλειά, ένα άνετο μικρό σπίτι, μία γυναίκα που την διαλέξε στα 28 του χρόνια, αφού γλέντησε τη ζωή από την άλλη της μεριά.

Μία γυναίκα, που τη διάλεξε μέσα σε τόσες άλλες, για να γίνουν κι' οι δυο τέλεια ευτυχισμένοι. Ξέρει πως στις δύσκολες στιγμές της ζωής του, θα του χρησιμεύσει για μητέρα, μέ τα παρηγορα της λόγια, μα και ως συνεταιρος, για να συμπιερίσει τις στενοχωρίες του και να τον βοηθήσει όσο μπορεί. Την έχει φίλο, αδελφή, ερωμένη, γυναίκα.

Την μεταγερίζεται σαν μία εύθραστη κούκλα, που έχει ανάγκη να την οδηγεί στη ζωή, να την χαλιναγωγή. Ξέρει να είναι ό απόλυτος κύριός της, που πρέπει να τον άναγκα, να τον σεβεται, μα συγχρόνως της δίνει την άξια που της πρέπει, ανεξάρτητα την στο πλευρό του μπρός στην κοινωνία.

Εισαγωγεί στην ψυχή της και της συγχωρεί τ' ανθρώπινα ελαττώματά της. Περιμένει μέ λαχτάρα να τον κάνει μία μέρα και ευτυχισμένο ως πατέρα.

Με μία λέξη, είναι ό άνθρωπος που έχει πείρα της ζωής, που ξέρει να εκτίμηση ό,τι του δίνουν και να γεμίση τη ζωή του με πιοτερες ευτυχισμένες στιγμές, όμοιες με την εικόνα του μεσημεριανού φαγητού...

Νά, αγαπημένο μου «Μπουκέτο», πώς φαντάζομαι τον άνθρωπο, που θα ένωσω την τύχη μου μαζί του, για να μέ καν ευτυχισμένη.

Γιατί δεν θάνα απ' τους μοντέρνους νεαρούς, αλλά θα έχη γαλουχηθή μέ τις ίδιες ιδέες, όπως και ή γονείς μας.

Γιατί θα μπορούσε να δημιουργήση, μέσ' στη σαπιά της σημερινής κοινωνίας, μία οικογένεια.

Γιατί μ' έναν τέλειο σύζυγο και μία κοπέλλα που θα έχη συναίσθησι της θέσεώς της ως γυναίκα, ή ζωή θα πέραση δίχως ποτέ να σκεφθούν τη λέξη «διαζύγιο», την τόσο μοντέρνα στην εποχή μας.

Μέ αγάπη
Παλλάς 'Αθήνα

Ή δεσποινίς Μαρουσώ Δαμίγου (Ένταθα), μάς γράφει :

Αγαπημένο μου «Μπουκέτο»,

Μάς έρωτάς ποιός είναι κατά τη γνώμη μας ό πιο ιδεώδης σύζυγος, ποιός είναι ό πιο ευτυχισμένος γάμος και γιατί. Λοιπόν, κατά τη γνώμη μου, ιδανικός σύζυγος θα ήτο ένας νέος μορφωμένος, έξυπνος, εγενής, σοβαρός, ελκικρινής, δραστήριος, να έχη μία καλή εργασία και να είναι ούτε πολύ άρσιος, ούτε πολύ άεργος. Για να είναι όμως ό γάμος ευτυ-

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

—Σήμερα με μία πρωτότυπη στατιστική, κάθε χρόνο ό Άγγλος τοποθετεί 200.000 κανονικά δόντια, βγαίνοντας άλλα τόσα γάλασινα.

—Ό ήδονοπαταίόι μάλιστα ήπολογίζουν ότι εις ήλικίαν τριάντα χρόνων, σε κάθε τριείς ανθρώπος ό ένας έχει 1-5 ψεύτικα δόντια.

—Είς ήλικίαν 50 χρόνων πάλι, μεταξύ τριών ανθρώπων, ό δύο έχουν άρκετά ψεύτικα δόντια.

—Ένας ήπνοβάτης έπεσε από ήμερών από το μπαλκόνι του, στην Αθήνα, και τραυματίστηκε σοβαρώς. Ίσως, σχετικά, τί συνέβη τελευταίως στο Λονδίνο :

—Ένας Λονδρέζος πόλισιαν, την ώρα της ήστησείας του, είδε να παύει τη γέφυρα του Τιμώσεως ένας ποδηλάτης με τα νυχτιά του.

—Ό πόλισιαν παραξένετρε, φυσικά, πείσασε τον ποδηλάτη και του ζήτησε εξήγήσεις για την περίεργη συμπίπτει του, μέσα - μεσημέρι, στους δρόμους.

—Με την πρώτη όιας ερώτησι, που τούκανε ό πόλισιαν, ό ποδηλάτης...ξάνησε κι' έπεσε κάτω από το ποδηλάτο του.

—Αργότερα, στο ταίμα, όπου τον ώδηγησαν, εξαιρεθώθηκε ότι ό ποδηλάτης αυτός ήταν ήπνοβάτης.

—Έτσι δέ, ήπνοβατών, είχε ξεχωρίσει πάνω στο ποδηλάτο του από το Τσάλφοντ κι' είχε φτάσει στο Λονδίνο, διατρέξας άπόστασι 17 μιλίων!

—Μία γάλακτα, όταν είναι στα πέφια της, δανείη άπόστασι πέντε μιλίων την ώρα.

—Η λέξη «μυακισμός» παράγεται από τις δυο Λατινικές λέξεις, ή όποιες σημαίνουν «έγος» και «περιτομή».

—Η αύγες του '90ν και πέσιαν ήμισα στα σπία, αν πέσιαν προς ήρωμένη κατεύθυνσι, θα υπορούσαν να διανύσουν σε 24 ώρες άπόστασι 5-6 μιλίων.

—Γιά την άριθμεία αυτού του πειράματος χρειάστησαν 234.000 αύγες.

—Στις Ίνδιες συνέβη ό εξής καταπύρξιο :

—Από νεαροί παρία (άπόβλητοι της κοινωνίας), ήμποδίστηκαν από τους άλλους Ίνδιος να κατέβουν σ' ένα πηγάδι και να σφύσαν ένα κοριτσάκι, το όποιο είχε πέσει μέσα και κινδύνει από στιγμή σε στιγμή να πνιγεί.

—«Καλύτερα να πνιγί το κοριτσάκι, τούς ήπαν, παρά να ληροστεί το νερό, ούτι, ό διαγώνισι μαζού από τον κόσμο...».

—Έτσι, το κοριτσάκι πνιγεί, για να μη ήγγισουν το νερό ό δυο διαγώνισι παρία.

—Στις κορυφές των όρειων Παιού, εις ήψος 12.000 ποδών, ανεκαλύφθη ήμισα σε μία άπομακρυσμένη περιοχή, την όποιαν ό Ίνδοί όνομαζουν «Η Στήγη του Κόσμου», μία λίμνη, γεμάτη από λογής-λογής ψάρια.

—Όι σίμερα ό φυσιοδίαμα έπίστευαν ότι είναι αδύνατον να ήρουν τα ψάρια σε ήψος μεγαλύτερο των 5.000 ποδών.

—Νά όμως που ή φύσις τους διαψεύει.

—Ό μίστερο Τζέιμς Μπουνς, απ' το Σάγγο, παράγγειλε τελευταία σ' ένα είδιον κατάστημα να του στείλουν σπίτι του μία κοίνα για το παιδί, το όποιον περιεχει από ώρα σε ώρα να γεννήση ή γυναίκα του. Ό ιστάλληλος όμως του καταστηματος έκανε λάθος και τοστέταει δύο κοινές.

—Και την άλλη μέρα...ή κοίνα Μπουνς γεννούσε...δίδυμα !..

—Το παρκάτο καταπύρξιο περιστατικό συνέβη τελευταίως στο Βουάξ της Γουεζοκλιανίας :

—Ένας κτηνοτρόφος, όνομαζόμενος Σέκριν, ένω είχε πάνω από σαράντα άγελάδες, όλες εύτραφέστερες και ήγέστερες, όταν εις άμεγε γάθε πρωί, δέν του έδιναν, όλες μαζί, ούτε μία όιά γάλα.

—Τι συνέβαινε, λοιπόν ;

—Ό κτηνοτρόφος παραφύλαξε τη νύχτα κι' ανεκάλυψε ότι το γάλα του...βύζαναν τα φείδια, την ώρα που ή άγελάδες κοιμόντοσαν ξεπλωμένες κι' άνύποπτες στο χωρό γρασιδι !..

χισμένοι, πρέπει και ή νέα ν' ανταποκρίνεται εις όλ' αυτά, να συμφωνούν άπόλυτα οι χαρακτήρες των και να άλλαγαγούνται. Γιατί όταν οι χαρακτήρες των δεν συμφωνούν, και άγγελο να είναι και ό δυο και προικισμένοι με όλα τά καλά χαρίσματα, δέν θα ευτυχίσουν ποτέ.

Μ' εκτίμησι κι' αγάπη. Μαρουσώ Δαμίγου
ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Νέες ένδιαφέρουσες άπαντήσεις.

